

Festa anys 70-80

HIDRÒGEN, 12 d'abril 1997

Com ja tots sabeu pels meus companys de "LO + CANYERO DEL +", amb data 5-XII-96 i 29-III-97 el nostre amic Rocher va ser el DJ. del Pub Hidrogen amb la festa "DISCO FEBER", i del Pub Vértigo amb la festa "REMEMBER".

Per als que per algun motiu no varen poder ser allí aquelles nits, m'agradaria contar-vos un poc com es van desenvolupar.

La festa "Disco Feber" no la vaig poder viure de ple, perquè a l'endemà marxava de viatge, però així i tot recordo com ens va motivar

Rocher per a eixir a la pista a ballar oferint uns mitgets per als primers en omplir-la.

Al moment ja eren tots desfent-se a trossos, ballant al ritme que el DJ. volia, amb eixes inoblidables cançons que encara que jo no les he viscudes en aquells anys, ara les disfruto com si fossen meues.

El meu amic Sebastià i jo ens vam "marcar" un "Rock and Roll" i els altres balladors ens varen fer un rogle per a poder exhibir-nos millor amb els nostres passos i moviments; vam ser obsequiats amb uns forts aplaudiments de part de tots i uns mitgets de part dels amos del pub.

Quan va ser el moment dels famosos "lentos" vam cantar i ballar amb Pablo Abraira i el seu "Gavilán o Paloma", amb els Pecos i "Acordes" i com no, amb el "Jardín Prohibido" de Sandro Giacobbe, etc...

Seguidament el moment de les dedicatòries va ser molt emotiu quan Rocher li va dedicar "Sultanes del Swing" de Dire Straits a Lola.

Voldria seguir amb més

anècdotes però com us he dit abans vaig haver d'anar-me'n prompte, encara que em dolia perdrem eixa meravellosa sessió de música anys 70 i 80.

De la festa "Remember" puc dir que va ser esgotadora perquè el nostre DJ. Rocher es va proposar fer-nos ballar de valent, i va punxar tota la nit a un ritme un poc accelerat, perquè darrere d'una cançó bona ficava una de millor, i després una altra... i inclòs mentre feia cua per anar al "WC" havia de ballar perquè era una cançó boníssima.

En un moment donat, em va abellir treure les perruques que em regalaren quan vam anar a "FUENTESPALDA" i va ser una nota divertida i encara que feia molta calor no ens les vam llevar per a res.

Més o menys les cançons van ser les mateixes, les millors; a banda, quan ja ens va veure a tots esgotats, i inclòs per descansar ell mateix, ens va delectar amb el nostre "Ball Pla" on apenes ens podíem moure de tanta gent que hi havia.

Quan ens vam apoderar

del micro vam cantar a cor obert totes les cançons que es presentaven, tant si el micro funcionava com si no, per això a l'endemà no podia dir ni bon dia.

La tarima del pub era plena "d'artistes" imitant a Miguel Bosé, Raffaella Carrá o l'orquestra Plateria amb el seu "Pedro Navaja" que va ser cantada i interpretada per Jacobo i jo.

Poc a poc a altes hores de la matinada (vora les 7) va finalitzar la sessió, però de debò que només quedàvem els més valents, els demés ja s'havien rendit.

Moltes gràcies D.J. Rocher per fer-nos passar aquestes vetllades tan fantàstiques i des d'ací aprofito per animar als pubs a fer-ho un altre cop, i a la gent que no hi va poder anar-hi que no s'ho perda la pròxima vegada:

US DIVERTIREU !!!

16 d'abril 1997

Les Coves de Vinromà

Lorena Vaquer Navarro

Dedicat a Lola: recordant-li que m'agrada complir tot el que dic.

EL NOSTRE PERIÒDIC

De tant en tant el nostre Tossal Gros també passa a ser tema dels nostres escrits.

Parlar del nostre diari és sempre parlar d'una cosa entranyable per tots nosaltres, i és que una publicació com la nostra, coneguda en tot el poble i fins i tot més enllà de les nostres fronteres, no deixa d'enorgullir-nos per ser testimoni de tot allò que hem aconseguit.

En el nostre diari invertim, a més d'apor-

tació material, un gran cabal de projectes i esperances, tal i com es va fer constatar en la primera reunió de treball de la majoria del personal col.laborador: projectes de mantenir i superar un periòdic d'acord amb les necessitats actuals, i esperances de ser compresos i estimulats. Per la consecució d'un beneficiós i fructífer projecte es necessita sempre la col.laboració de tot-hom, i una en la qual

més confiem és que el nostre diari sigui sempre ben rebut i sempre llegit. Per aquest fi, el nostre objectiu no és un altre que les pàgines d'aquest continguin en les seves apretades línies, una autèntica informació i una veritable orientació al servei del nostre estimat poble.

Però, el nostre Tossal Gros aspira a ser alguna cosa més que un mitjà d'informació: aspira a ser un llaç d'u-

nió. Una unió que ens ajudi a comprendre els nostres problemes i dificultats per tractar, entre tots, de resoldre'ls. I per resoldre és necessari exposar, manifestar, aportar suggerències que conduixin a una millor comprenetració i enteniment pel present i el passat.

Tossal Gros és tot això que acabo de dir. Amic, llegeix el nostre periòdic.

Víctor B.